

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21638/2024
08.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Станковић, председника већа, Радославе Мађаров и Ирене Вуковић, чланова већа, у предмету предлагача АА из ..., кога заступа Тамара Панић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из ..., коју заступа Марко Пекић адвокат из ..., ради одлучивања о захтеву Министарства правде Републике Србије, а према Конвенцији о грађанскоправним аспектима међународне отмице деце, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 2946/24 од 19.06.2024. године, у седници одржаној 08.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 2946/24 од 19.06.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Р4 1/23 од 20. 03.2024. године, првим ставом изреке, одбијен је захтев предлагача за враћање малолетне деце ВВ, рођене дана ...2009. године и ГГ, рођеног дана ...2013. године. Другим ставом изреке обавезан је предлагач да противнику предлагача накнади трошкове поступка у износу од 254.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 2946/24 од 19.06.2024. године, првим ставом изреке, одбијена је жалба предлагача и потврђено решење Основног суда у Новом Саду Р4 1/23 од 20.03.2024. године. Другим ставом изреке одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Циљеви Конвенције о грађанскоправним аспектима међународне отмице деце („Службени лист СФРЈ“, међународни уговори број 7/91) – у даљем тексту Конвенција, у смислу члана 1. су: а) да обезбеди што хитнији повратак деце незаконито одведене или задржане у некој држави уговорници; б) да се права на старање и виђање са

дететом по закону једне од држава уговорница стварно поштују у другој држави уговорници.

Поступак за повратак детета који спроводе судови или управни органи је хитан (члана 11. став 1. Конвенције), а после 6 недеља од дана покретања поступка лице из члана 11. став 2. ове Конвенције, има право да тражи образложење због одлагања.

Према одредбама члана 12. став 1. наведене Конвенције, ако је дете незаконито одведено или задржано у смислу члана 3. Конвенције, а на дан почетка поступка пред судским или управним органом државе уговорнице, у којој се дете налази, је протекло мање од годину дана од дана незаконитог одвођења или задржавања детета, односни надлежни орган ће наложити хитан повратак детета.

Одлука на основу ове Конвенције, у смислу члана 19, у вези са повратком детета неће се сматрати мериторном о било ком питању у вези са правом на старање.

Како посебним прописима нису уређена правила поступка пред редовним судом за примену Конвенције о грађанскоправним аспектима међународне отмице деце, на основу одредаба члана 1. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку издавања налога за повратак детета примењују се опште одредбе Закона о ванпарничном поступку, јер се не ради о спору за заштиту повређеног или угроженог права да би се непосредно могле применити одредбе Закона о парничном поступку, с обзиром на одредбе члана 19. ове Конвенције која одређује правну природу налога о повратку детета, као немериторне одлуке.

Оцењујући дозвољеност ревизије противника предлагача, против наведене другостепене одлуке у смислу члана 410. тачка 5. ЗПП у вези са чланом 27. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је закључио да поступак издавања налога за повратак детета у смислу члана 3. и 14. у вези члана 19. наведне Конвенције по својој правној природи нема карактер мериторне одлуке о праву на старање већ хитног извршног налога за повратак детета, као привремене мере *sui generis* (привремене одлуке посебне врсте) којом се поступак одлучивања о праву на старање детета не завршава и утврдио је да је ревизија предлагача у овој ванпарничној ствари, за издавање налога о повратку малолетне деце, држављана Републике Србије на територију Босне и Херцеговине, као државе уговорнице и потписнице ове конвенције, недозвољена.

На основу члана 410. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Станковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић